Annus XXI - Vol. XXI 2 Decembris 1929 Num. 15

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutio Apostolica, p. 649 - Litterae Apostolicae, pag. 651 - Epistola, p. 664 - Notificatio, p. 669.

Acta SS. Congregationum: *Suprema S. C. S. Officii.* - Proscriptio libri, p. 670. - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Decretum de Seminario a S. Anna, pro Melchitis, p. 670. - *S. C. de Propaganda Fide:* Nominationes, p. 674.

Acta Tribunalium: *S. Romana Rota:* Citatio edictalis. - *Parmen.* - Nullitatis matrimonii (Godi-Toschi Ciardelli), p. 675.

Diarium Romanae Curiae: Sacra Congregazione dei Riti: Congregazioni Generali. - Segreteria di Stato: Nomine, onorificenze. - Necrologio, pp. 676-680.

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
M · DCCCC · XXIX

Directio:
Palazzo della Cancelleria — Roma.
Administratio:
Libreria Vaticana — Roma.

Pretium subnotationis pro anno 1930
In Italia, Lib. 80 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi
In Italia, Lib. 2,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex Commentario Officiosis ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXI, n. 15 - 2 Decembris 1929)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PAG.

Ecclesiarum omnium. - De archidioecesis Oregonopolitanae tituli et sedis cathedralis mutatione. - *26 Septembris 1928* 649

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Romani Pontifices.* - Delegationis apostolicae Aegypti iurisdictio extenditur ad territoria Palaestinae, Transjordaniae et insulae Cypri. - *11 Martii 1929* . . 651

II. *Quod christiani gregis.* - Insula de Hainan in Sinis in missionem sui iuris erigitur. - *15 Aprilis 1929* 652

III. *Ut, aucto pastorum.* - Dismembrato territorio ex vicariatu apostolico de Tsinanfu erigitur missio independens de Changtien in Sinis. - *16 Aprilis 1929.* 653

IV. *Quantopere Nobis.* - De Mechliniensi instituto musicae sacrae provehendae. - *8 Maii 1929* 654

V. *Quod Nobis.* - Distracto territorio ex vicariatu apostolico de Sienhsien erigitur praefectura apostolica de Yungnien in Sinis, indigenae clero concredenda. - *24 Maii 1929* 655

VI. *Quae catholicae.* - Vicariatui apostolico de Mogadiscio adiudicatur territorium trans Jubam, hactenus ad vicariatum de Zanzibar pertinens. - *24 Maii 1929.* . 656

VII. *Nobis ex alto.* - Separato territorio a vicariatu apostolico de Chengchow, erigitur praefectura apostolica de Loyang, in Sinis. - *24 Maii 1929.* 657

VIII. *Cum venerabilis frater.* - Territorium separatum a vicariatibus apostolicis de Paotingfu et de Peking erigitur in missionem sui iuris, titulo de Yihsien. - *25 Maii 1929* 658

IX. *Cum ex apostolico.* - Praefectura apostolica Islandiae in vicariatum apostolicum erigitur. - *6 Iunii 1929.* . . . 659

X. *Edocet Nos.* - Ecclesia paroecialis B. M. V. Lapurdensis in oppido Raihenburg dioecesis Lavantinae, titulo et honoribus basilicae minoris augetur. - *8 Iunii 1929* 660

XI. *Edocet nos.* - Templum cathedrale S. Dunstani, dioecesis Carolinopolitanae, mox consecrandum, titulo et honoribus minoris basilicae honestatur. - *14 Iunii 1929.* 661

PAG.

XII. *Buscoducensi in civitate.* - Templum cathedrale Buscoducense, in honorem S. Ioannis Ap. et Ev. honoribus basilicae minoris decoratur. - *19 Iunii 1929* . . 662

EPISTOLA

Lactus sane nuntius. - Ad Emum P. D. Petrum tit. S. Mariae trans Tyberim S. R. E. Presb. Card. Segura et Saenz Archiepiscopum Toletanum; de conventu nationali actioni catholicae provehendae. - *6 Novembris 1929* 664

NOTIFICATIO

Instituitur Commissio Pontificia ad codificationem iuris ecclesiastici orientalis parandam. 669

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

Decretum, quo damnatur liber Ernesti Michel cui titulus: « Politik aus dem Glauben ». - *11 Novembris 1929* 670

S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Decretum de Seminario a S. Anna nuncupato pro Melchitis. - *15 Maii 1929* 670

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Nominationes. 674

ACTA TRIBUNALIUM

S. ROMANA ROTA

Citatio edictalis: *Parmen.* - Nullitatis matrimonii (Godi-Toschi Ciardelli). - *21 Novembris 1929* 675

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione dei Riti: *Congregazioni Generali* 676

II. Segreteria di Stato: *Nomina. Onorificenze* 676

III. Necrologio 680

Annus XXI - Vol. XXI 2 Decembris 1929 Num. 15

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

OREGONOPOLITANA

DE ARCHIDIOECESIS TITULI ET SEDIS CATHEDRALIS MUTATIONE

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ecclesiarum omnium sollicitudo, Nostro sacrosancti apostolatus muneri inhaerens, a Nobis postulat ut uniuscuiusque dioecesis cathedra episcopalis in ea urbe constituatur, quae et maiori christifidelium commoditati et animarum regimini ac locorum adiunctis melius et aptius respondere videatur. Omnibus quidem compertum est Oregonopolitanam urbem, etsi parvam, tum historica ratione, tum situs amoenitate principem locum fuisse, cum a s. m. Pio Papa nono, Antecessore Nostro, in cathedralem ecclesiam eiusdem nominis anno millesimo octingentesimo quadragesimo sexto constituta fuit et in metropolitanam sub eodem nomine anno millesimo octingentesimo quinquagesimo evecta. Progressu vero temporis minus apta et commoda ut archidioecesis sedes visa est, non modo quia ipsius ecclesia cathedralis S. Ioannis impar omnino erat fidelium numero continendo, sed etiam et praesertim quia sensim florere coepit et incolis et industriis urbs *Portland* vulgo nuncupata, quae in praesenti omnium praestantissima facta est, adeo ut venerabiles fratres Nostri Oregonopolitani Archiepiscopi multis abhinc annis opportunum aestimarent pro faciliore animarum regimine in ipsa commorari et ipsam uti suae archidioecesis sedem reapse habere. Hisce itaque de causis venerabilis frater Noster Eduardus D. Howard, hodiernus Archiepiscopus Oregonopolitanus, enixas Nobis preces obtulit ut, translata in *Portland* urbem sede cathedrali, nomen quoque ipsi archidioecesi ea

urbs praeberet. Quare Nos, omnibus mature perpensis, ac praehabito venerabilis fratris Nostri Petri Fumasoni Biondi, Archiepiscopi Docletani et in Statibus Foederatis Americae Septentrionalis Nostri Delegati Apostolici, favorabili voto, praefati Oregonopolitani Archiepiscopi oblatas preces excipiendas censuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, civitatis Oregonopolitanae iura episcopalia praesentibus Litteris supprimimus ac suprema Nostra auctoritate *Portland* urbem in civitatem episcopalem archidioecesis erigimus et constituimus; archidioecesim ipsam deinceps *Portlandensem in Oregon* appellandam volumus ac eidem *Portland* civitati iura omnia ac privilegia, honores ac praerogativas concedimus, quibus ceterae in America Septentrionali sedes episcopales gaudent ac fruuntur. Ecclesiam vero Conceptioni Immaculatae Beatae Mariae Virginis dicatam, in eadem urbe *Portland* exstantem, in metropolitanam eiusdem archidioecesis Portlandensis in Oregon erigimus et in ea sedem archiepiscopalem constituimus atque eidem ecclesiae attribuimus universa bona et reditus, quae ad metropolitanam ecclesiam Oregonopolitanam, qua talem, pertinebant.

Volumus autem ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Nemini autem quae hisce Litteris Nostris decreta sunt infringere vel eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo octavo, die vigesima sexta mensis Septembris, Pontificatus Nostri anno septimo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH,
S. R. E. Cancellarius.

CAROLUS CARD. PEROSI,
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonotariorum Apost.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XXIX, n. 8 - M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

DELEGATIONIS APOSTOLICAE AEGYPTI IURISDICTIO EXTENDITUR AD TERRITORIA PALAESTINAE, TRANSJORDANIAE ET INSULAE CYPRI.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Romani Pontifices, qui, utpote Beati Petri successores, supremam in Ecclesia potestatem exercent, vigili iugique studio in locorum, qui longinqui atque a Romano centro dissiti sint, necessitates parandas tuendasque incumbunt. Id igitur Nos quoque in hanc Petri cathedram, Dei gratia, evecti, ut felici ac prospero Ecclesiae regimini prospiciamus, quantum in Domino possumus satagimus. Quapropter cum varias ob rationes peropportunum videatur Palaestinae, Transjordaniae et insulae Cypri territoria, quae hucusque ad Delegationem Apostolicam Syriae pertinebant, ad res catholicas inibi provehendas, a praefata Syriae Delegatione separare, ut eadem in posterum sub Delegati Apostolici Aegypti iurisdictionem subiiciantur: Nos, omnibus rei momentis attento ac sedulo studio perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui pro Ecclesia Orientali negotiis praepositi sunt, audito quoque hodierno Syriae Delegato Apostolico Nostro, haec quae infrascripta sunt decernenda censuimus. Nimirum ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, Palaestinam, Transjordaniam et Cypri insulam a Delegatione Apostolicae Syriae separamus, easdemque sub potestatem subiicimus Apostolici pro tempore exsistentis Delegati Aegypti, qui ex nunc Delegatus etiam Apostolicus Ierusalem et Palaestinae, Transjordaniae et Cypri nuncupabitur. Propterea volumus ut ipse novus Apostolicus Delegatus suo huiusmodi in praefatis regionibus munere fungatur, omnibus et singulis utens potestatibus ac facultatibus, quae huic muneri sunt propriae, atque advigilet in cuiusque ritus Ecclesiarum statum, in eisdem regionibus exsistentium; Nos vero et hanc Sanctam Sedem de eodem statu certiores reddat.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis,

auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XI mensis Martii anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

INSULA DE HAINAN IN SINIS IN MISSIONEM SUI IURIS ERIGITUR

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quod christiani gregis bono utilitatibusque spiritualibus provehendis conducat, id opportune maximeque curandum Nobis munus apostolicum suadet, quod Nobis, licet immeritis, a divina Providentia commissum est. Quapropter cum rogati simus ut insulam de Hainan, intra fines apostolici vicariatus de Pakhoi positam, ad christianas res melius inibi provehendas in Missionem sui iuris erigeremus, huiusmodi postulationibus annuendum existimavimus. Abhinc enim nonnullis annis insulam ipsam, venia a Sancta Sede impetrata, Vicarius Apostolicus de Pakhoi tunc temporis exsistens, curis concredidit Patrum Congregationis Sacrorum Cordium Iesu et Mariae, vulgo *de Picpus* nuncupatae; et revera studio sollertiaque eorundem Patrum, Deo favente, catholica religio in eadem insula haud levioris momenti incrementa habuit. Delegatus quoque Apostolicus Noster in Sinis amplissimo suo suffragio hanc condendam novam independentem Missionem commendat; ac propterea, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae auctoritatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, ab actuali vicariatu apostolico de Pakhoi in Sinis insulam de Hainan, suis hodiernis limitibus constitutam, separamus, atque ex eadem novam independentem Missionem constituimus, quam eodem nomine de Hainan nuncupandam, curis Patrum Congregationis Sacrorum Cordium, quos laudavimus, ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum committimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt,

plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis Aprilis anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

DISMEMBRATO TERRITORIO EX VICARIATU APOSTOLICO DE TSINANFU ERIGITUR MISSIO INDEPENDENS DE CHANGTIEN IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ut, aucto pastorum numero, christifidelium necessitatibus facilius prospiciamus concreditum Nobis divina benignitate munus apostolicum postulat; ideoque ecclesiastica ubique terrarum territoria, quae latissimis finibus aut nimia incolarum multitudine sint constituta, in plures propriis singulisque pastoribus concredendas partes, data opportunitate abscindimus. Qua de caussa ultro libenterque postulationibus concedendum censuimus, quas, suffragio etiam auctas Delegati Apostolici Nostri in Sinis, Nobis adhibuit generalis Ordinis Fratrum Minorum Minister, ut ex vicariatu Apostolico de Tsinanfu, qui late patet atque incolarum numero conspicuus est, quandam territorii partem, aliis Evangelici praeconibus committendam seiungere dignaremur. Itaque, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae auctoritatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, ab hodierno vicariatu apostolico de Tsinanfu nuncupato sequentes partes seiungimus, quae videlicet constant subpraefecturis civilibus, quarum haec sunt nomina: de *Huimin*, *Loling*, *Yangsin*, *Haifeng* (vel: *Wuti*), *Chanhwa*, *Pinhsien*, *Litsing*, *Tsingcheng*, *Putai*, *Tsitung*, *Changshan*, *Hwantai*, *Tsowping*, *Tzechwan*, easdemque in novam Misionem sui iuris erigimus et constituimus. Novam vero huiusmodi Missionem independentem, cui nomen facimus de *Changtien*, Ordinis Fratrum Minorum curis ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum in Domino committimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc atque inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVI mensis Aprilis, anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

DE MECHLINIENSI INSTITUTO MUSICAE SACRAE PROVEHENDAE

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Quantopere Nobis recta liturgici cantus ac musicae sacrae institutio cordi sit, vel ex iis perspici licet, quae recens per Constitutionem Apostolicam *Divini cultus sanctitatem* decrevimus ac statuimus. Siquidem omnino compertum habemus cum ad salutares cogitationes piosque motus in adstantium animis excitandos, tum ad augendam sanctissimorum Ecclesiae rituum maiestatem, plurimum valere ac posse sacros concentus, si modo rite adhibeantur, varia supplicationum verba superno quasi fulgore illuminando. Quapropter quotquot data opportune opera, nobilissimam eiusmodi disciplinam provehunt, debita eos honestare laude consuevimus. Iamvero cum nuper didicerimus Institutum Mechliniense musicae sacrae provehendae, quod dilectus filius Iulius Van Nuffel scite prudenterque moderatur, in eo esse ut quinquagesimum agat celebretque annum, ex quo feliciter initium cepit, temperare Nobis non possumus quin laetitiam moderatoris ceterorumque, qui ad Institutum ipsum pertinent, participando augeamus, eisdemque de promeritis, neque paucis sane neque levioris momenti, comparatis vehementer gratulemur. Id enim illis laudi dandum, omni scilicet contentione curavisse ut, quae a Nobis et a decessoribus Nostris hoc in genere praecepta sunt, ad effectum apposite diligenterque adducerentur, atque eo continenter spectasse ut alumnorum animi, ad exquisitum bonorum artium sensum atque iudicium instituti, ad christianae etiam vitae usum conformarentur ac pleniore catholicae Ecclesiae doctrina, sacrarum quidem disciplinarum omnium effectrice ac fundamento, imbuerentur. Ut igitur huiusmodi frugiferum inceptum impen-

sius quam antea, si quidem fieri potest, moderatores adiutoresque Instituti persequantur, ex hac ipsa laudabilis eventus celebratione alacritatem sumant; eisdemque stimulos adiiciat apostolica benedictio, quam in caelestium munerum auspicium paternaeque benevolentiae Nostrae pignus Moderatori cunctisque ipsius Mechliniensis Instituti magistris atque alumnis peramanter in Domino impertimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII mensis Maii anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

DISTRACTO TERRITORIO EX VICARIATU APOSTOLICO DE SIENHSIEN ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE YUNGNIEN IN SINIS, INDIGENAE CLERO CONCREDENDA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quod Nobis apostolicum munus sumentibus proposueramus, ut, scilicet, quantum in Nobis est, continenti cura bono fidelium ac religioni provehendae in dissitis ab hoc catholico centro religionibus tempestive consulamus, Nos facile persuadet ut nunc votis concedamus Vicarii Apostolici de Sienhsien, qui a Nobis enixe exposcit ut quandam e suo latissimo vicariatu partem distrahamus, eandemque in novam missionem independentem constituere dignemur. Ex implorata quidem novae missionis constitutione fructus uberiores in regione eadem divini verbi praecones percipere et catholica proinde religio incrementa suscipere poterunt; quapropter Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei sunt praepositi, et praehabito voto venerabilis fratris Archiepiscopi titulo Theodosiopolitani, Delegati Apostolici Nostri in Sinis, motuproprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, civiles subpraefecturas de *Weihsien*, *Tsingho*, *Kitseh*, *Kuchow*, *Yungnien*, *Feisiang*, *Kwangping*, *Chengan*, *Hantan*, *Tzechow* a vicariatu apostolico de Sienhsien separamus sive dismembramus, earundemque territorium, sic per Nos seiunctum sive separatum, in praefecturam apostolicam erigimus et constituimus, cui nomen facimus de *Yungnien*. Hanc autem novam praefecturam apostolicam de Yungnien ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum cleri saecularis indigenae curis concredimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIV mensis Maii anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VI

VICARIATUI APOSTOLICO DE MOGADISCIO ADIUDICATUR TERRITORIUM TRANS JUBAM, HACTENUS AD VICARIATUM DE ZANZIBAR PERTINENS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae catholicae propagandae religioni in longinquis praesertim regionibus prospere eveniant, ea ut opportune praestemus Nos instanter admonet apostolicum munus quo in terris Dei gratia fungimur. Hoc quidem ducti consilio, cum Vicarius Apostolicus de Mogadiscio in Africa orientali ad fidei incrementum obtinendum in territorio, quod, trans flumen Jubae positum, vulgo *Oltre Giuba* nuncupatur, et ad vicariatum Zanzibarensi pertinet, Nos humiliter roget ut territorium ipsum, a vicariatu Zanzibarensi distractum, vicariatui apostolico de Mogadiscio assignare dignemur, atque in id etiam consentiat Vicarius Apostolicus Zanzibarensis: Nos, omnibus rei momentis attento ac sedulo studio perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis explendis Sacrae Congregationis Propagandae Fide praepositi sunt, haec decernenda existimavimus. Nimirum certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, territorium vulgo *Oltre Giuba* nuncupatum a vicariatu apostolico Zanzibarensi separamus, idemque vicariatui apostolico de Mogadiscio ex nunc adnectimus.

Porro haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse

ac definiendum, irritumque ex nunc et inane si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIV mensis Maii anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VII

SEPARATO TERRITORIO A VICARIATU APOSTOLICO DE CHENGCHOW, ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE LOYANG, IN SINIS.

PIUS PP XI

Ad futuram rei memoriam. — Nobis ex alto commissum pastorale officium nihil Nos magis sollicitat, quam ut rebus fidei propagandae provehendis, in locis praesertim habitantium multitudine refertis atque ab hoc catholicae religionis centro valde dissitis, omni, quo cum Deo possumus, studio prospiciamus. Qua re cum Vicarius Apostolicus de Chengchow in Sinis, suffragante quoque Nostro in Sinis Apostolico Delegato, Nos enixis verbis rogaverit, ut e vicariatus sui territorio, satis superque amplo atque incolentibus referto, pars quaedam separaretur, quae sui iuris facta, aliis Evangelii praeconibus committeretur: Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque rei momentis attente perpensis, huiusmodi precibus ultro libenterque concedendum esse existimavimus. Quae cum ita sint, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore civiles subpraefecturas *de Kunghsien*, *Yenshihsien*, *Mengtsing*, *Loyang*, *Sinansien*, *Mienchih*, *Yungning*, *Yiyang*, *Sunghsien*, *Tengfeng*, *Nanyang*, *Schanchow*, *Lingpao*, *Wensiang*, *Lushi*, *Pingteng*, *Tseyou* a vicariatu apostolico de Chengchow separamus, sive dismembramus. Territorium vero hoc totum, sic separatum sive dismembratum a praedicto vicariatu apostolico de Chengchow, in novam praefecturam apostolicam erigimus et constituimus, cui nomen facimus de *Loyang*, et quam ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum, curis tradimus presbyterorum Piae Societatis Sancti Francisci Xaverii pro exteris missionibus, quam nunc Guido Maria Conforti, Archiepiscopus-Episcopus Parmensis, qua Superior generalis, sollerter moderatur.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXV mensis Maii anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VIII

TERRITORIUM SEPARATUM A VICARIATIBUS APOSTOLICIS DE PAOTINGFU ET DE PEKING ERIGITUR IN MISSIONEM SUI IURIS, TITULO DE YIHSIEN.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum venerabilis frater Episcopus titulo Sidymensis et Vicarius Apostolicus de Paotingfu in Sinis enixas Nobis preces adhibuerit, ut vicariatus suus de Paotingfu divideretur, atque ex territorio sic diviso ac separato a vicariatu praedicto nova ad catholicam fidem provehendam Missio independens conderetur, presbyteris e Congregatione a Sacris Stigmatibus D. N. I. C. committenda; cumque venerabilis frater Celsus Costantini, Archiepiscopus titulo Theodosiopolitanus, Delegatus Noster in Sinis, suum gravissimum suffragium addiderit: Nos, qui iugiter ex apostolico munere, quo fungimur, quae rei sacrae procurationi melius gerendae faciant atque in exploratam cedant dominici gregis utilitatem, ea paterna sollicitudine decernere maturamus, praefati Praesulis precibus ac votis ultro libenterque concedendum existimavimus. Quae cum ita sint, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei sunt praepositi, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae auctoritatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, civiles subpraefecturas de *Yihsien*, *Laishui*, *Kwangchang* a vicariatu apostolico de Paotingfu separamus sive dismembramus; itemque seiungimus sive dismembramus a vicariatu apostolico de Peking districtum civilem de *San Puo*. Territorium autem totum hoc, sic separatum a dictis duobus vicariatibus

apostolicis, in novam missionem independentem erigimus et constituimus, cui nomen facimus *de Yihsien*, et quam curis Presbyterorum Congregationis a Sacris Stigmatibus D. N. Iesu Christi ad Nostrum et Sanctae Sedis beneplacitum in Domino tradimus.

Haec mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Quibuslibet contrariis non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXV m. Maii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IX

PRAEFECTURA APOSTOLICA ISLANDIAE IN VICARIATUM APOSTOLICUM ERIGITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum ex apostolico munere, quo fungimur, christifidelium omnium cura Nobis commissa sit, felici ac prospero eorundem spirituali regimini, quantum est positum in Nobis, vigili studio prospiciamus. Quapropter cum compertum habeamus in praefectura apostolica Islandiae rem catholicam haud parvi momenti incrementa suscepisse, adeo ut opportunum videatur praefecturam eandem in vicariatum apostolicum ab Ordinario, charactere episcopali aucto, regendum erigere: Nos, omnibus rei momentis attento seduloque studio perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Sacrae Congregationis a Propaganda Fide praepositi sunt, precibus quoque, quae hac super re Nobis adhibitae sunt, ultro libenterque adnuentes, haec quae infrascripta sunt decernenda existimavimus. Nimirum certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore praefecturam apostolicam Islandiae, servato eodem nomine, in vicariatum apostolicum erigimus, eiusdemque curam ex nunc et in posterum Ordinario charactere episcopali ornato tribuimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VI mensis Iunii anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

X

ECCLESIA PAROECIALIS B. M. V. LAPURDENSIS IN OPPIDO RAIHENBURG DIOECESIS LAVANTINAE, TITULO ET HONORIBUS BASILICAE MINORIS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Edocet Nos venerabilis frater Episcopus Lavantinus in dioecesis suae loco *Rajhenburg* nuncupato ecclesiam paroecialem exstare, quae, in honorem Beatae Mariae Virginis Lapurdensis Deo dicata, anno MDCCCCXIV sollemniter consecrata est. Ad formam basilicarum mediae aetatis exstructum idem templum altaribus conspicuis decoratum est ac picturis, quae, mysteria Sacratissimi Rosarii effingentes, parietes affabre ornant. Sacris vero functionibus peragendis ipso in templo, congruis sacris supellectilibus praedito, clerus paroeciae ac sacerdotes, qui degunt in proximo monasterio cisterciensi, operam sollertem ac devotam praestant; atque illuc christifideles non modo e Slovenia sed e vicinioribus etiam regionibus frequentes, peregrinorum quoque more, Virginis Lapurdensis opem imploraturi, conveniunt. Haec animo repetentes, cum venerabilis frater Lavantinus Episcopus humillime atque enixe Nos rogaverit ut ipsam sacram aedem, sive Marianum sanctuarium Basilicae dignitate augere de Nostra indulgentia velimus, Nos huiusmodi votis annuendum ultro libenterque existimavimus. Conlatis igitur consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Sacrorum Rituum Congregationi praepositi sunt, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum templum paroeciale sive sanctuarium, quod sub titulo Beatae

Mariae Virginis Lapurdensis in loco *Rajhenburg* dioecesis Lavantinae intra fines positum est, titulo Basilicae minoris una cum privilegiis atque honorificentiis, quae iuxta Apostolica decreta huic titulo competunt, honestamus ac decoramus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII mensis Iunii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XI

TEMPLUM CATHEDRALE S. DUNSTANI, DIOECESIS CAROLINOPOLITANAE, MOX CONSECRANDUM, TITULO ET HONORIBUS MINORIS BASILICAE HONESTATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Edocet Nos Carolinopolitanus Episcopus centesimum annum a canonica suae dioecesis erectione proxime celebrandum esse. Faustitatis quidem ipsius occasione nova etiam ecclesia cathedralis sollemni ritu consecrabitur, quam, ad honorem patroni Sancti Dunstani Deo dicatam, in Insula Principis Eduardi, ingenti pecuniae sumptu, clerus populusque dioecesis ad luculentum exhibendum testimonium sui erga catholicam religionem amoris exaedificandam curavere. Templum vero ipsum, uti fertur, inter alias Dominii Canadiensis cathedrales ecclesias eminet tum molis amplitudine tum operibus arte pretioque conspicuis, quibus ornatur; illudque dioecesis christifideles cuiusvis ordinis condicionisve frequentes celebrant. Nota enim sunt Nobis Carolinopolitanorum fides spectata continensque erga religionem obsequium, adeo ut in regnum Christi provehendum propagandumque studiose sollertesque iugiter incubuerint, hodieque incumbant, vocationes autem ecclesiasticas religiosasque quam maxime adiuvent. Quam ob rem, cum hodiernus Episcopus Carolinopolitanus Nos supplicibus votis deprecatus sit ut enunciatum suae dioecesis templum cathedrale ad titulum et dignitatem Basilicae minoris evehere dignemur, hasque preces cumulet atque ornet amplissi-

mum commendationis officium venerabilis fratris Archiepiscopi titulo Leontopolitani, Delegati Apostolici Nostri in ditione Canadiensi, nec non multorum ex Archiepiscopis vel Episcopis Canadiensibus, Nos optatis hisce annuendum ultro libenterque existimavimus. Quare conlatis quoque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Congregationi Sacrorum Rituum praepositis, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, enunciatam ecclesiam cathedralem Carolinopolitanam ad honorem patroni Sancti Dunstani Deo dicatam in insula Principis Eduardi, a die sollemnis eiusdem consecrationis peragendae, dignitate ac titulo Basilicae minoris honestamus, cum omnibus honoribus, privilegiis, indultis, quae iuxta morem et apostolicas dispositiones templis hoc titulo auctis de iure competunt.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illique ecclesiae ad quam pertinent nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIV mensis Iunii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XII

TEMPLUM CATHEDRALE BUSCODUCENSE, IN HONOREM S. IOANNIS AP. ET EV. HONORIBUS BASILICAE MINORIBUS DECORATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Buscoducensi in civitate nunc exstat ecclesia cathedralis in honorem Sancti Ioannis Apostoli et Evangelistae Deo dicata, quae saeculo decimo quinto exstructa est loco sacrae aedis collapsae, quam sub eodem titulo iam a saeculo decimo tertio prima et secunda vice Buscoducenses exaedificaverant. Hodiernum templum, stylo gothico perfectum splendidoque tholo ornatum, molis amplitudine atque artis operum, quibus instructum est, dignitate inter totius Neerlandiae sacras aedes fulget; cum illud publici aerarii subsidio ac praesertim magna

cleri populique stipe, temporis iniuriis damnisque sartis, quibus deformabatur, nunc ad pristinum splendorem restitutum sit. Sacras functiones peragendas ac munera paroecialia explenda canonicorum Capitulum curat ipsa in ecclesia cathedrali, quae sacris ac divitibus abundat supellectilibus, quas magna ex parte christifideles dioecesis largitionibus suis suppeditarunt. Buscoducenses enim christifideles templum ipsum cathedrale frequentes celebrant, eoque devote confluunt simulacrum veneraturi Beatae Mariae Virginis, quae sub titulo « Dulcis Matris » inibi servatur et colitur. Ipsum ex ligno affabre sculptum simulacrum Beatae Virginis, quae Puerum Iesum ulnis gestat, iam antiquissimis temporibus eodem in templo exstabat, sed decimo septimo ac decimo octavo saeculo, sub haereticorum imperio urbe atque ecclesia Buscoducensibus redactis, Bruxellensem in civitatem translatum est, ibique mansit, donec, religiosa in Neerlandia libertate instaurata, denuo in antiquam sedem omnium fidelium plausu reductum est. Nunc autem cum venerabilis frater Buscoducensium Episcopus, vota quoque depromens canonicorum Capituli suae cathedralis ecclesiae, enixis precibus a Nobis exposcat ut, occasione septuagesimi quinti anni ab ipsius venerandi simulacri reditu ad suam primam sedem, in eamdem scilicet cathedralem Buscoducensem, titulo et dignitate Basilicae minoris honestare dignemur idem cathedrale templum, Nos, omnibus rebus attento seduloque studio perpensis, huiusmodi precibus adnuendum ultro libenterque existimavimus. Quapropter, conlatis consiliis cum dilecto filio Nostro Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, auctoritate Nostra apostolica, praesentium Litterarum tenore, ecclesiam cathedralem Buscoducensem in honorem Sancti Ioannis Apostoli et Evangelistae Deo dicatam, titulo ac dignitate Basilicae minoris decoramus, omnibus et singulis honorificentiis ac privilegiis illi attributis, quae iuxta dispositiones Apostolicas et consuetudinem probatam ecclesiis hoc titulo auctis competunt.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIX mensis Iunii an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLA

AD EM̃UM P. D. PETRUM TIT. S. MARIAE TRANS TYBERIM S. R. E. PRESB. CARD. SEGURA ET SAENZ ARCHIEPISCOPUM TOLETANUM: DE CONVENTU NATIONALI ACTIONI CATHOLICAE PROVEHENDAE.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Laetus sane nuntius, Nobis haud ita pridem allatus, Matriti scilicet, in urbe Hispaniae principe, primum ex universa natione catholicorum conventum propediem celebratum iri, haud mediocri Nos, ut facile intellegitur, solacio affecit, non modo ob feliciora illa Actionis Catholicae incrementa, quae exinde profectura esse omnino confidimus, sed ob illam etiam studiosam voluntatem vestram, qua, ut ipse scribis, causam Nobis antiquissimam promovendo, communi omnium Patri, quinquagesimum sacerdotii Sui annum celebranti, rem pergratam facere percupitis. Cuius quidem studiosae voluntatis vestrae testimonium ut paterno excipimus animo, ita libenter, hanc nacti opportunitatem, mentem consiliumque Nostrum, in re sane gravissima, iterum aperire placet, pro certo habentes id et tibi, et conlegis in episcopatu tuis fore acceptissimum, et ad felices vestrorum coetuum exitus non parum esse collaturum. Causa agitur, ut non semel, occasione data, declaravimus, non in se nova neque priscis Ecclesiae temporibus ignota, quamvis nostra potissimum aetate, eius natura ac ratio satius luculentiusque explanata sit in suaque luce posita. Oritur enim suumque ducit initium hinc ex aucta rei catholicae sospitandae ac promovendae necessitate, qua permoti sacrorum administri nullo non tempore laboris socios ex laicorum ordine sibi adsciscere exoptarunt; illinc ex ipso agendi more catholicorum hominum, qui, quo studiosius Ecclesiam observant ac diligunt, eo animosius operam clero navare suam percupiunt, ad Iesu Christi Regnum usquequaque propagandum. Qua de causa Apostolus gentium in epistula ad Philippenses (c. IV, v. 3) suos in apostolatu adiutores commemorabat, rogabatque adiuvarentur illae etiam piae foeminae quae secum laboraverant in Evangelio. Ac saepenumero Decessores Nostri, per saeculorum decursum, christifidelium opem navitatemque advocarunt, ut iidem, pro rerum temporumque condicione, ad christiani nominis triumphum feliciter assequendum toto pectore intenderent. Quin immo « quo asperiora Ecclesiae et consortioni hominum inciderunt tempora, eo impensius, veluti receptui canentes, fideles omnes hortati sunt, ut, Episcopis praeeun-

tibus, sancta certarent certamina aeternaeque proximorum saluti pro viribus consulerent ». [1]

Quodsi, ut praemonuimus, Actio Catholica antiquissimis coniuncta Ecclesiae temporibus dici potest ac debet, at nostra hac aetate rationem et viam sibi propriam, ad normas quidem praescriptionesque a proximis Decessoribus Nostris atque a Nobismet ipsis datas, ut omnes norunt, adepta est. Siquidem, iam inde ab inito Pontificatu, in Litteris Encyclicis *Ubi arcano* publice ediximus ipsam non alio prorsus spectare, nisi ut christifideles hierarchicum Ecclesiae apostolatum quodammodo participent; quam quidem sententiam Nostram pluribus documentis subinde datis, confirmatam voluimus, id, inter alia, declarantes, eos videlicet, qui Actionis Catholicae incrementa provehant, « singulari prorsus Dei gratia ad eiusmodi munus vocari, quod a sacerdotali munere haud longius abest, cum Actio Catholica nihil demum sit aliud, nisi christifidelium apostolatus, qui, ducibus Episcopis, adiutricem Ecclesiae Dei operam praestant, et pastorale eius ministerium quodammodo complent ». [2] Quapropter dilucide apparet, dilecte fili Noster, quam magnam Actio Catholica vim dignitatemque habeat; eamdemque palam est nostris hisce temporibus non tam esse consentaneam, quam omnino necessariam. Attamen, ut eius natura luculentiore, quo fieri potest, modo eniteat atque emergat, placet hic ea, iterando, revocare, quae ad dilectum filium Nostrum Adolfum Bertram, Episcopum Wratislaviensem, hac eadem de causa, haud ita multo ante scribebamus: « Neque enim Actio Catholica in eo tantum consistit, ut homines suae quisque christianae perfectioni studeant, quod primarium est atque praecipuum, sed etiam in verissimo apostolatu catholicis cuiusvis ordinis communi, quorum sensus atque opera cum iis quibusdam quasi centris sanae doctrinae et multiplicis actuosique laboris cohaereant, quibus rite legitimeque constitutis Episcoporum demum adest ac suffragatur auctoritas. Christifidelibus igitur, qui sic coiverint atque in unum coaluerint, ut ad nutum Hierarchiae ecclesiasticae praesto sint, sacra ipsa Hierarchia quemadmodum mandatum impertit, sic incitamenta et stimulos adiicit. Iamvero, haud aliter ac mandatum Ecclesiae divinitus commissum, ipsiusque hierarchicus apostolatus, Actio eiusmodi non externa prorsus sed spiritualis, non terrena sed caelestis, non politica sed « religiosa » dicenda est. Verumtamen eam ipsam iure meritoque « socialem » dixeris, cum id sibi propositum habeat, ut Christi Domini Regnum proferat, quo quidem proferendo, cum summum omnium bonum societati acquiritur, tum cetera quaeruntur bona, quae ab illo proficiscuntur, ut sunt quae ad statum Civi-

[1] Epist. *Quae Nobis*, ad Card. A. Bertram, Episc. Wratislavien.
[2] Epist. *Cum ex epistola*, ad Card. J. Van Roey, Archiep. Mechlinien.

tatis pertinent et politica vocantur, scilicet bona non privata ac singulorum propria, sed civibus omnibus communia: id autem omne Actio Catholica ita potest ac debet assequi, si, Dei Ecclesiaeque legibus modeste parendo, a civilium studiis partium sit prorsus aliena. » [1]

Verum, ut omnis, quoad fieri potest, ambigendi caussa removeatur id, hoc loco declaratum perspectumque volumus, sodalicia scilicet illa — quae, cum proposita atque incepta sua ad religionis praecepta et ad peculiaria Actionis Catholicae instituta conforment, eo profecto spectant, ut cives, vel in rebus oeconomicis, vel in suo cuiusque obeundo munere adiuvare enitantur, — oportere omnino, ut, in iis rebus, quae ad Actionis Catholicae proposita pertinent, et eidem subsint et ad christiani apostolatus opera inserviant; at tamen, quod ad incepta dumtaxat oeconomica attinet, suam propriam agendi rationem in se ipsamet recipiant, de eademque ipsamet tantummodo respondeant. Quibus positis, consequens est sacros Ecclesiae pastores eiusmodi sodaliciis deesse, pro suo officio, non posse; quin immo sollerti vi sua, efficacique appulsu ita ea prosequantur oportet, ut ad catholicae religionis instituta atque praecepta, maiore, qua fieri potest, diligentia informentur. Eadem prorsus de caussa, Actio Catholica « cum fruatur ipsamet utilitatibus, quas sodalicia religiosa dumtaxat et oeconomica sibi pepererint, tum ea adiuvabit fovebitque id efficiendo, ut non modo consensio ac benevolentia, sed etiam adiutricis operae praesidium utrimque intercedat, eo quidem cum Ecclesiae et humanae societatis emolumento, quod facile coniicitur ». [2] Itidem, ex iis, quae adhuc de Actione eiusmodi explicavimus, liquido patet eam, cum ex ipsa natura sua civilium partium studiis minime implicetur, intra angustos factionum fines compelli nequaquam posse. Cui quidem gravissimae praescriptioni quamvis catholici homines, pro suo officio, obtemperare debeant, non iidem tamen a politicis rebus pertractandis et a publicis obeundis muneribus idcirco prohibentur, dummodo opera cuiusque sua a christianae doctrinae praeceptis ne dissentiat; quin immo nihil prorsus vetat, quominus christifideles in civiles etiam partes, pro suo iudicio coalescant, quae quidem caussam dumtaxat agant Dei Ecclesiaeque legibus nulla ex parte repugnantem. — Ceteroquî, quamquam, ut diximus, Actio Catholica a civilium studiis partium se omnino abstinere debet, nihilominus ad commune Societatis bonum magnopere conferet, cum catholicae religionis praecepta, publicae quidem prosperitatis firmamentum et columen, quam latissime in usum deducendo, tum ad christianam vitae perfectionem sodalium animos tam alacriter excitando, ut iidem, quasi sacra facta phalange, non modo Ecclesiae sed civilis etiam

[1] Epist. « Quae Nobis » ut supra.
[2] Ibid.

ac domesticae consortionis utilitates et commoda animose provehant atque tueantur. Quodsi, aliquotiens, politicarum rerum agitatio ad religionem etiam christianosque mores quovis modo pertineat, Actionis Catholicae est vim auctoritatemque suam ita interponere, ut catholici concorditer omnes, peculiaribus partium studiis consiliisque posthabitis, Ecclesiae animarumque emolumenta unice prae oculis habeant operaque sua provehant.

Quod est reliquum, quemadmodum, ut diximus, Actio Catholica propriam habet naturam et proprium, quod exsequi debeat, propositum, idque tamen multiplici bonorum genere constans, sic una in coetus omnes temperatione ordinationeque dirigatur ut suam quisque operis atque instituti rationem sancte custodiat, ac simul omnes rectoribus ab ecclesiastica sibi Hierarchia datis concorditer obtemperare sollemne sanctumque habeant. Huiusmodi enim Actionis est quasi magnam instruere proborum civium cohortem — hominum videlicet ac mulierum, praesertim iuvenum utriusque sexus — qui profecto nihil habeant antiquius, nihil optatius, quam ut sacrum Ecclesiae ministerium quodammodo participent, eademque duce ac magistra, Iesu Christi regnum, privatim publice, propagare animose contendant. Quod quidem Actio Catholica tum feliciter assequi potest, ut facile intellectu est, cum ad christianae vitae sensum atque usum sodalium animos effingere nititur, eos scilicet et ad solidam pietatem uberioremque caelestium rerum cognitionem excitando, et ad debitam, morum integritatem ad actuosum animarum studium, ad arctissimamque cum Episcopis ac Iesu Christi Vicario iunctionem pro viribus adhortando. Atque ad eiusmodi spiritualem institutionem ii potissimum animos viresque intendant, qui e iuvenilibus coetibus sunt, ut religionis caritatisque operibus in exemplum praelucentes, ad futura incepta omnino instructos se comparent, haud mediocri sane cum Ecclesiae Civitatisque profectu atque utilitate. Praeterea, quoniam, ut monuimus, Actio Catholica tamquam confertissima apostolorum acies animosa procedat oportet, ad animas suavi Iesu Christi imperio subigendas, eadem profecto et una concordique gubernatione, et optima omnium disciplina pollere debet. Plures enim esse, in eodem civium ordine, ac sibi invicem adversantes, catholicorum coetus eorumque non unam temperationem, id profecto vires elidit, concordiam dissipat, felicesque exitus praepedit aut prohibet; quod quidem omni contentione praecavendum est. – Postquam, dilecte fili Noster, causam, sane gravissimam, omni ex parte breviter attigimus, iam nihil aliud superest nisi ut paterno vos animo adhortemur, ut, sollerti opera vestra, magis magisque in dies Actio Catholica apud vos floreat et pulcherrimos christiani nominis triumphos feliciter adipiscatur. Quos quidem optatos exitus facilius ipsa assequetur, si, Episcoporum incitamento sacerdotibus ultro libenterque obse-

quentibus, cum in aliis, pluribus ac variis, sodaliciis Institutisque, in bonum animarum atque in apostolatum aetati consentaneum florescentibus, tum in singulis paroeciis, quantum fieri poterit, christifideles, — iuvenes potissimum utriusque sexus — in succrescentes coetus coëant coalescant, religionis quidem spiritu permoti ac caelesti quodam studio incensi atque inflammati.

At prorsus non est cur hortationibus diu multumque moremur, quandoquidem dilectissimae Hispanorum gentis animos probe novimus, paratos semper non modo ad iussis obtemperandum Nostris sed ad optatis etiam generose diligenterque respondendum. Novimus itidem sollertem cleri navitatem, et apostolicum novimus Episcoporum ardorem. Videtis profecto in quae inciderimus tempora, et quid ea a nobis veluti clamando postulent. Hinc siquidem dolemus hominum esse consortionem christiano spiritu nimium saepe destitutam ac vulgo ethnicorum more vitam traduci; in multorum animis languescere catholicae fidei lumen adeoque et paene restingui religionis sensum et morum integritatem sanctitudinemque deteriorem cotidie miserrime fieri. Illinc haud mediocrem haurimus aegritudinis causam, quod scilicet multifariam clerus nostrorum sit temporum necessitatibus impar, sive quia nimia alicubi exiguitate laborat, sive quia nonnullos civium ordines, ad quos beneficus eius intercipitur appulsus, neque monentis voce, neque evangelicae doctrinae praeceptis, attingere potest. Pernecesse igitur est, nostra hac aetate, omnes esse apostolos; pernecesse est non desidem vitam degere laicos homines, sed ad ecclesiasticae Hierarchiae nutum praesto esse,, eidemque ita navare operam, ut precando, se devovendo, actuoseque allaborando, ad catholicae fidei incrementum christianamque morum emendationem magnopere conferant. — Cum vero eiusmodi, pro certo, futura sint, dilecte fili Noster, quae in proximis coetibus vestris consilia ac proposita communiter disceptabuntur, dubium prorsus non est quin eiusmodi pariter futuri sint, laetissimi scilicet atque uberrimi, qui inde exspectantur in Ecclesiae patriaeque vestrae utilitatem, salutis fructus. Quod utique Nos et ex animo ominamur, et a « pastorum Principe et Episcopo animarum nostrarum » opportunam opem deprecando, instanter imploramus.

Caelestium interea gratiarum auspex paternaeque voluntatis Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam cum tibi, dilecte fili Noster, cunctoque gregi tuis curis concredito, tum iis omnibus, qui in proximo intererunt Matritensi Conventu, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die VI mensis Novembris anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. XI

NOTIFICATIO

Cum quamplurimi Orientalis Ecclesiae Rmi Praelati ad Apostolicam Sedem supplices preces instanter porrexerint, ut suis quoque Ecclesiis provideretur per Orientalem Codificationem, Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI super ipsa re interpellari mandavit Excmos DD. Patriarchas, Rmos Metropolitas, Archiepiscopos et Episcopos, ut, collatis consiliis, libere significarent quae de hoc tanti momenti negotio sentirent, simulque mentem suam aperirent qua via et qua ratione procedendum esset, respectu praesertim habito ad disciplinam, traditiones, necessitates atque privilegia uniuscuiusque ritus, ut Codificatio in veram utilitatem vergeret illarum Ecclesiarum, cleri, populique.

Quibus habitis, atque insuper ab iisdem Praelatis sacerdote pro suo cuiusque ritu delecto, qui operam navaret ad memoratum opus, Sanctitas Sua constituere dignata est *Commissionem Cardinalitiam pro studiis*, ut aiunt, *praeparatoriis Codificationis Orientalis*.

Haec autem Commissio, ut sequitur, componitur:

Emus ac Rmus D. Card. Petrus Gasparri, *Praeses*.
Emus ac Rmus D. Card. Aloysius Sincero, S. C. pro Ecclesia Orientali a Secretis.
Emus ac Rmus D. Card. Bonaventura Cerretti.
Emus ac Rmus D. Card. Franciscus Ehrle.
Rmus D. Hamletus Ioannes Cicognani, S. C. pro Eccl. Orient. Adsessor, a *Secretis*.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

DAMNATUR LIBER ERNESTI MICHEL CUI TITULUS: «POLITIK AUS DEM GLAUBEN».

Feria IV, die 30 Octobris 1929

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Rmi DD. Cardinales, rebus fidei et morum tutandis praepositi, praehabito DD. Consultorum voto, damnaverunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum cui titulus:

ERNST MICHEL, *Politik aus dem Glauben*. Eugen Diederichs Verlag in Jena, 1926.

Et in sequenti Feria V, die 31 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii concessa, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, 11 Novembris 1929.

A. Subrizi, *Supremae S. C. S. Officii Subst. Notarius.*

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

DECRETUM

DE SEMINARIO A S. ANNA NUNCUPATO PRO MELCHITIS

Seminarium a Sancta Anna nuncupatum, auctoritate S. Sedis in urbe Hierosolymitana erectum, per decretum Sacrae Congregationis de Propaganda Fide pro negotiis rit. orient. *Insignem Sacram Aedem* diei 18 Martii 1882, plurima, eaque eximia, beneficia contulit in Patriarchatu et

Ecclesia Melchitarum. Cum vero, progrediente aetate, quaedam difficultates exortae fuerint, ac dubia proposita circa applicationem articuli sexti citati decreti, Summus Pontifex Pius divina Providentia Pp. XI, qui idem Seminarium singulari amore et benevolentia prosequitur, rem diligenti studio pertractandam iussit auditis interesse habentibus; atque praesenti decreto Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, statuit ac decernit ut haec, quae sequuntur, omnino serventur.

1. Firmo manente decreto « Insignem Sacram Aedem » et iis quae ibidem statuta sunt, declarat a. 6, ita intelligendum esse, ut Seminarium immediate dependeat a S. Sede, seu a Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali, quae ad idem munus seu officium iurisdictionis exercendae in Seminarium delegat seu deputat Delegatum Apostolicum Palaestinae pro tempore exsistentem.

2. Seminarii cura commissa est Congregationi Missionariorum Africae, qui vulgo audiunt *Pères Blancs*.

3. Rectorem Seminarii eligit Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali, ex tribus sacerdotibus dignis atque idoneis, doctrina, virtutibus et prudentia praestantibus, e Congregatione Missionariorum Africae, ad praesentationem Superioris generalis eiusdem Congregationis, auditis Delegato Apostolico Palaestinae et Domino Patriarcha Antiocheno Melchitarum, cui primum, per eumdem Delegatum, peracta electio notificabitur.

4. Rector Seminarii constituitur ad sexennium; et hoc tempore exacto, poterit ad id munus iterum adsumi. Mutatio Rectoris ante expletum sexennium uni Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali reservatur.

5. Novus Rector, cum primum ei licebit, Dominum Patriarcham ceterosque Ordinarios personaliter adibit, ut eis debitum obsequium praestet.

6. Patres Missionarios qui in dirigendo Seminario Rectori praesto sint, vel in eo munus docendi expleant, Superior generalis Congregationis Missionariorum Africae nominat, audito Rectore atque constitutionibus propriae Congregationis servatis; iidem vero approbandi sunt a Delegato Apostolico.

Ad petitionem Rectoris Delegatus Apostolicus nominabit sacerdotes Melchitas qui litteras arabicas in Seminario tradant atque sacram Liturgiam exerceant, audito tamen eorum Ordinario, et Domino Patriarcha Antiocheno Melchitarum.

7. Neque Rectori Seminarii, neque cuipiam e Missionariis Africae Seminario addictis, licebit eparchias Patriarchatus Melchitici perlustrare ob causam delectus alumnorum aut aliam huiusmodi, absque venia Delegati Apostolici, qui, si casus ferat, audiet Dominum Patriarcham.

8. Singulis annis Rector relationem mittet ad Delegatum Apostolicum Palaestinae de statu et conditione Seminarii, seu de eius profectu, de insti-

tutione ecclesiastica, litteraria, scientifica, atque de administratione oeconomica.

Item singulis annis relationem mittet Domino Patriarchae atque Ordinariis de suorum cuiusque alumnorum indole, pietate, vocatione atque profectu; eisque insuper indicabit qui Missionarii, quique sacerdotes melchitae in Seminario degant, quibusque officiis in eo sint addicti.

9. In alumnis admittendis Rector procedere debet de consensu Delegati Apostolici, prae oculis habens necessitates singularum Patriarchatus dioecesium, loca in Seminario vacantia, atque Seminarii redditus, audito a Delegato Apostolico super iisdem necessitatibus Domino Patriarcha.

Nullus adolescens in Seminarium admittatur, nisi praesentetur vel commendetur sive a Domino Patriarcha pro sua dioecesi particulari, sive ab aliquo ex Revmis Ordinariis, Episcopo aut Instituti Religiosi Superiore; vel ab iisdem in scriptis declaretur nihil obstare quominus admittatur.

Si super alicuius admissione non omnes conveniant seu dissensus exstet, rem dirimet Delegatus Apostolicus.

10. Feriis aestivis perdurantibus, sive Rectori Seminarii sive sacerdoti ex Missionariis Africae ab eo delecto, licebit adire Ordinarios locorum ad examinandos adolescentes pro admissione in Seminarium, salvo praescripto art. 7.

11. Alumnus in Seminarium admissus pro una eparchia, non potest pro alia ordinari, inaudito proprio Ordinario si memoratus alumnus adhuc sit laicus; et absque consensu in scriptis dato si sit clericus.

12. Alumnis, antequam curriculum studiorum perfecerint, non permittitur e Seminario discedere absque venia Rectoris, qui eam non dabit nisi gravis morbi caussa, aut alicuius extraordinariae necessitatis.

Prudenti tamen Rectoris iudicio, iuxta particularem legem Seminarii, atque audito consilio Rmorum Ordinariorum, permitti potest, ut alumni post primum cursus theologici annum peractum, feriis aestivis, per quindecim dies apud proprias quisque familias quolibet anno degant, dummodo id eis nullo modo noceat. Reliquum vacationum tempus in suburbano Seminarii transigant. Cum alumni extra Seminarium degunt subsunt vigilantiae et obedientiae Ordinariorum, salvo praescripto art. 13, 14, 15.

13. Si quem alumnum sive non idoneum, sive forsan indignum Rector iudicaverit, eum Delegato Apostolico denunciet, qui, Ordinario alumni certiore facto, vel decernet de alumni expulsione, vel quid sit agendum iudicabit. In casibus vero urgentioribus, ipse Rector decernet de expulsione, certiore statim facto Delegato Apostolico atque alumni expulsi Ordinario.

14. Cum alumni ad Ordines sive minores sive maiores promovendi sint, Rector Seminarii tempestive mittat supplices ordinandorum preces ad Revmos Ordinarios alumnorum proprios, ad litteras dimissoriales pro sacra Ordinatione obtinendas. Eos Rector doceat de oratorum vita, moribus, pietate atque doctrina, simulque suum iudicium exponat.

Si quis Ordinarius litteras dimissoriales denegaverit, et cum Ordinario in idem non conveniat Rector, is rem definiendam committat Delegato Apostolico, qui, omnibus perpensis, poterit ipse litteras dimissorias concedere, audito, si casus ferat, Domino Patriarcha.

15. Firmis ceteris de iure vel de consuetudine servandis, Ordo Lectoris, sive Anagnostae ne conferatur nisi primo cursus theologici anno completo, Ordo Subdiaconatus, nisi expleto secundo anno. Sacer Diaconatus Ordo ne conferatur nisi expleto tertio theologici cursus anno; tandem Sacer Presbyteratus Ordo nulli conferatur ante quartum theologici cursus annum completum.

Quod si, vel servitium liturgicum Seminarii, vel alia quaepiam gravissima causa id postulet, Delegato Apostolico facultas est permittendi ut unus vel plures alumni, servatis servandis, promoveri possint ad sacrum Diaconatus Ordinem post completum secundum theologici cursus annum.

16. Quod attinet ad rationem studiorum atque ad disciplinam Seminarii nulla notabilis immutatio fiat absque consensu Delegati Apostolici, qui, data opportunitate, audiet Revmum Dominum Patriarcham.

17. Ordinationes sacrae singulis annis peragentur in aedibus Seminarii a Revmo Domino Patriarcha, vel ab Episcopo quem ipse Patriarcha, aut, si casus ferat, Delegatus Apostolicus expresse designaverit.

In designandis Episcopis pro Ordinibus conferendis quaedam ratio servanda suadetur, ex. gr. respectu habito ad prioritatem consecrationis Episcoporum, ad numerum ordinandorum propriorum.

De venia Delegati Apostolici Ordinarius quisque suis subditis Seminarii S. Annae alumnis, sacrum Presbyteratus Ordinem extra aedes Seminarii, seu in sua dioecesi, conferre poterit.

18. Firmis conventione inita inter Gallicum Gubernium et Card. Lavigerie die 30 Martii 1878 et decreto S. C. de Prop. Fide diei 8 Februarii 1878, si quae donatio aut fundatio fiat, sive inter vivos sive mortis causa, in favorem Ecclesiae aut Seminarii S. Annae, Delegati Apostolici est eas acceptare, sedulo attendendo ad mentem seu intentionem donatoris aut fundatoris, utrum nempe fiat in favorem ecclesiae S. Annae, ex. gr. ad ecclesiam reficiendam, ad quasdam functiones ecclesiasticas inibi explendas: vel fiat pro servandis, reparandis aedificiis aut novis extruendis: vel fiat in favorem ipsius Seminarii pro Melchitis, ex. gr. fundatio pro studiis

(vulgo *borsa di studio*, seu *bourse d'étude*): ideoque firmis iisdem conventione et decreto, ei diligenter curandum est, ut voluntas donatoris vel fundatoris religiose servetur, atque, si de fundatione agatur, ea fiat in forma etiam iure civili valida.

19. Alumnus Seminarii S. Annae, qui post susceptum S. Presbyteratus Ordinem, Seminarium reliquerit, omnino et exclusive subest plenae iurisdictioni et obedientiae proprii Ordinarii et Domini Patriarchae iuxta leges pro Melchitis. Necessitudo vero gratitudinis et venerationis gratia inter eos qui alumni Seminarii fuerunt et Seminarii Superiores vel magistros nullo modo plenae ac debitae Ordinariorum subiectioni noceat vel praeiudicium afferat.

20. Sacerdotes, qui alumni fuerunt Seminarii S. Annae, cum in proprias dioeceses redierint, tenentur officia a propriis Ordinariis ipsis demandata acceptare: quod si renuant, Ordinarius casum deferat ad Delegatum Apostolicum vel ad Sacram Congregationem pro Ecclesia Orientali.

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 15 Maii 1929.

ALOISIUS CARD. SINCERO, *a Secretis*.

L. ✠ S.

H. I. Cicognani, *Adsessor*.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

NOMINATIONES

Decreto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide diei 31 Octobris nuper elapsi R. D. Iosephus Zanetti nominatus Praeses (pro Italia) Pontificii Operis a Propagatione Fidei et Pontificii Operis a S. Petro Apostolo pro clero indigena.

Item decreto eiusdem Sacri Consilii diei 22 Novembris, Rmus D. Otho Krywald nominatus est Praeses Pontificii Operis a Propagatione Fidei pro Hungaria.

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

PARMEN

NULLITATIS MATRIMONII (GODI-TOSCHI-CIARDELLI)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Leopoldi Ciardelli in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 20 Februarii 1930, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Leopoldi Ciardelli curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. ✠ S. H. Quattrocolo, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 21 Novembris 1929.

T. Tani, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Leópold Ciardelli défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), 25 Février 1930 à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieu, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Leópold Ciardelli, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 19 Novembre 1929, nel Palazzo Apostolico Vaticano dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Consultori teologi, che la compongono, hanno emesso il loro voto sopra il dubbio del martirio e della ragione del martirio, dei segni o miracoli, del Ven. Servo di Dio Giovanni Ogilvie, Sacerdote professo della Compagnia di Gesù, ucciso in Scozia, come si asserisce in odio alla Fede.

Martedì 26 Novembre 1929, nel palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Rmi Signori Cardinali con i Rmi Prelati Officiali e Consultori Teologi che la compongono, hanno emesso il loro voto sopra il dubbio del martirio, dei segni o miracoli, dei Venerabili Servi di Dio Giorgio Haydock, sacerdote secolare; Giovanni Roberts, sacerdote dell'Ordine di S. Benedetto; Arturo Bell, sacerdote dell'Ordine dei Frati Minori; Roberto Southwell, sacerdote della Compagnia di Gesù; Filippo Howard, Conte di Arundel, e Compagni, uccisi, come si asserisce, in odio alla Fede.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

4 Settembre 1929. L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore delle Suore dei SS. Cuori di Gesù e Maria* (Chigwell, Brentwood).

12 Novembre » L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore della Congregazione Camaldolese Monastica O. S. B.*

13 » » L'Emo Sig. Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore delle Suore della S. Famiglia* (Villefranche, Rodez)

Assistenti al Soglio Pontificio:

12 Novembre 1929. Monsig. Cornelio Van de Ven, Vescovo di Alexandria (U. S. A.).

27 » » Monsig. Giuseppe Amatore Velasco, Vescovo di Colima.

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

14 Ottobre 1929. Monsig. Desiderio Káuzli, della diocesi di Vesprimia.

6 Novembre » Monsig. Giuseppe Cattaneo, della diocesi di Como.

12 » » Monsig. Pietro Giuseppe Lochman, della diocesi di Green Bay.

Prelati Domestici di S. S.:

11 Settembre 1928. Monsig. Dionigi Barrenechea, della diocesi di Arequipa.
» » » Monsig. Mariano Cáceres Zeballos, della medesima diocesi.
29 Dicembre » Monsig. Bruno Padilla, della diocesi di Tegucigalpa.
22 Aprile 1929. Monsig. Giuseppe Mukahy, della diocesi di Rockhampton.
21 Maggio » Monsig. Pio Paschini (Roma).
1 Luglio » Monsig. Giorgio Murphy, della diocesi di Cleveland.
» » » Monsig. Carlo Martin, della medesima diocesi.
13 » » Monsig. Nicola Margiotta, della diocesi di Cava dei Tirreni.
24 » » Monsig. Antonio Türkes, della diocesi di Spira.
3 Agosto » Monsig. Francesco X. Bischoff, dell'archidiocesi di Baltimora.
» » » Monsig. Edoardo L. Buckey, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Eugenio J. Connelly, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Stanislao Antonio Wachowiak, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giacomo F. Nolan, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Ugo J. Monaghan, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Alberto R. Smith, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giacomo Quinn, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Pietro L. Jreton, della medesima archidiocesi.
8 » » Monsig. Bernardo M. Bogan, della diocesi di Newark.
» » » Monsig. Matteo S. Callan, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Paolo T. Carew, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Uberto J. Behr, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Patrizio Guglielmo Smith, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Clarence Mc Clary, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Pietro G. Hart, della diocesi di Trenton.
» » » Monsig. Giuseppe Agostino Mc Grath, della medesima diocesi.
21 » » Monsig. Domenico Tardini (Roma).
29 » » Monsig. Andrea Gwynn, della diocesi di Charleston.
18 Settembre » Monsig. Ludovico Leone Loevenbruck, della dioc. di Nancy.
23 » » Monsig. Costante Claireaux, della diocesi di Chartres.
27 » » Monsig. Giorgio Magjerec, dell'archidiocesi di Belgrado.
30 » » Monsig. Vittore Huard, della diocesi di Chicoutimi.
4 Ottobre » Monsig. Giuseppe Sägmuller, dell'archidiocesi di Strigonia.
9 » » Monsig. Giorgio J. Lucas, della diocesi di Scranton.
17 » » Monsig. Marcello Chevalier, della diocesi di Nevers.
21 » » Monsig. Spirito Maria Chiappetta, dell'archid. di Milano.
23 » » Monsig. Carlo Maillard, dell'archidiocesi di Regina.
4 Novembre » Monsig. Guglielmo J. Carrol, della diocesi di Little-Rock.
» » » Monsig. Giuseppe Froitzheim, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Batt. Dugardijn, della diocesi di Bruges.
» » » Monsig. Giovanni Edoardo Luytgaerens, dell'archidiocesi di Malines.
6 » » Monsig. Cirillo Mahoney, della diocesi di Plymouth.
» » » Monsig. Giulio Maria de Rego Barros, della diocesi di Nazareth (Brasile).
9 » » Monsig. Edoardo M. O'Hare, della diocesi di Toledo in America.

9 Novembre 1929. Monsig. Gustavo H. Rieken, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco L. Hultgen, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Elmer G. Eordogh, della medesima diocesi.
11 » » Monsig. Antonio Augusto Andrieu, della diocesi di Digne.
» » » Monsig. Adriano Reynaud, della medesima diocesi.
12 » » Monsig. Amato Masnovo, della diocesi di Parma.
13 » » Monsig. Edoardo Myers, dell'archidiocesi di Westminster.
14 » » Monsig. Raffaele Zepeda, dell'archidiocesi di Guadalajara.
24 » » Monsig. Giovanni Durham, della diocesi di Fort-Wayne.
26 » » Monsig. Amabile Doutre, della diocesi di Lafayette.
» » » Monsig. Alberto Giuseppe Cramers, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Peeters, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuliano Raviero Bollard, della medesima diocesi.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

24 Ottobre 1929. Al sig. Eugenio Trux de Rònaszék, dell'archidiocesi di Strigonia.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

24 Ottobre 1929. Al sig. Giacomo Mc. Carthy, dell'archidiocesi di Quebec.
» » » Al sig. Gustavo Proteau, della medesima archidiocesi.
24 » » Al sig. Eugenio P. De Blois, della medesima archidiocesi.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

4 Novembre 1929. Al sig. Carlo J. Jewett, della diocesi Little-Rock.
6 » » Al sig. Giulio Schmutzer, del vicariato apostolico di Batavia.
7 » » Al sig. Leonardo Enrico Van Romunde, dell'archidiocesi di Utrecht.
9 » » Al sig. Melchiorre Bracco, dell'archidiocesi di Torino.
14 » » Al sig. avv. Luigi Jalenques, della diocesi di Clermont.
21 » » Al sig. Corrado Rehling, della diocesi di Giavarino.
» » » Al sig. Michele Boon, dell'archidiocesi di Malines.
22 » » Al sig. Teodoro Guglielmo Van Niekerk, della diocesi di Harlem.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

8 Novembre 1929. Al sig. Domenico Galbani, della diocesi di Novara.
9 » » Al sig. Leonardo Guazzone, dell'archidiocesi di Torino.
18 » » Al sig. avv. Alessandro de Borso, della diocesi di Belluno.
19 » » Al sig. avv. Salvatore Persichetti (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

31 Ottobre 1929. Al sig. Giovanni Daghino, dell'archidiocesi di Torino.
4 Novembre » Al sig. Nazareno Cerqua (Roma).
7 » » Al sig. Alessandro Coha, della diocesi di Ivrea.
11 » » Al sig. Bernardino Silj (Roma).
22 » » Al sig. Sciamas Matteo Jacoub, del Patriarcato di Bagdad.
30 » » Al sig. Paolo Federici (Roma).

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

24 Luglio 1929. Monsig. Giuseppe Gonçalves di Rezende, dell'archid. di Rio Janeiro.
28 » » Monsig. Custodio Rodrigues Bandeira, della diocesi di Cafelandia.
12 Agosto » Monsig. Pasquale Pennacchio, dell'archidiocesi di Gaeta.
» » » Monsig. Giulio Hevey, dell'archid. di Strigonia.
18 Settembre » Monsig. Francesco Pipparelli, della diocesi di Chiusi.
» » » Monsig. Giuseppe Carlo Marinho, della diocesi di Nazareth (Brasile).
» » » Monsig. Giovanni di Mata Amaral, della medesima diocesi.
23 » » Monsig. Vittorio Morando, della diocesi di Ceneda.
» » » Monsig. Giuseppe Foltran, della medesima diocesi.
30 » » Monsig. Roberto Schmitt, della diocesi di Treviri.
» » » Monsig. Francesco Hamm, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Schlich, della medesima diocesi.
2 Ottobre » Monsig. Alberto Schütte, della diocesi di Münster.
» » » Monsig. Enrico Irmici, della diocesi di Sansevero.
» » » Monsig. Augusto Oster, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Monsig. Federico Kirberger, della medesima archidiocesi.
4 » » Monsig. Pietro Fernandez Latasa, della diocesi di Madrid.
5 » » Monsig. Giovanni Gamzaragan, dell'Ordinariato degli Armeni in Grecia.
10 » » Monsig. Giovanni Ferencick, della diocesi di Scepusio.
11 » » Monsig. Pio Marcucci, dell'archid. di Firenze.
12 » » Monsig. Giuseppe Quinteré, della diocesi di Fortaleza.
» » » Monsig. Ottavio di Castro, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Raimondo Monteiro Hermes, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Luigi di Carvalho Roche, della medesima diocesi.
23 » » Monsig. Patrizio Long, della diocesi di Clifton.
» » » Monsig. Luigi Roudnický, della diocesi di Budejovice.
» » » Monsig. Venceslao Zelezný, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Schuster, della diocesi di Brno.
» » » Monsig. Metodio Hósek, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Venceslao Uhýrek, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Korec, della medesima diocesi.

23 Ottobre 1929. Monsig. Francesco Adamec, della medesima diocesi.
5 Novembre » Monsig. Marcantonio Leonardi, della diocesi di Acireale.
» » » Monsig. Saint Claire Joseph Peoples, della diocesi di Little Rock.
» » » Monsig. Alberto L. Fletcher, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Oliviero B. Clarendon, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giacomo Patrizio Moran, della medesima diocesi.
11 » » Monsig. Francesco J. Macelwaine, della diocesi di Toledo, Ohio.
» » » Monsig. Massimiliano J. Walz, della medesima diocesi.
12 » » Monsig. Ildefonso Nunes de Oliveira, dell'archidiocesi di S. Salvatore della Bahia.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

4 Luglio 1929. Il sig. Ladislao Batthyány, della diocesi di Sabaria.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

18 Agosto 1929. Monsig. Carlo Fontana, della diocesi di Massa-Carrara.
10 Settembre » Monsig. Domenico Balbi, della diocesi di Faenza.
4 Ottobre » Monsig. Carlo Sebestyen, della diocesi di Cinque Chiese.
» » » Monsig. Ludovico Meyer, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Adalberto Magyar, della medesima diocesi.
11 » » Monsig. Giulio Bianconi, della diocesi di Sezze.
23 » » Monsig. Giovanni Scheck, dell'archidiocesi di Vienna.
» » » Ermanno Fink, della medesima diocesi.
25 » » Monsig. Giorgio Calabrò, dell'archidiocesi di Reggio Calabria.
» » » Monsig. Francesco Priolo, della medesima archidiocesi.
5 Novembre » Monsig. Angelo Termine, della diocesi di Piazza Armerina.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

12 Agosto 1929. Il sig. Augusto Lempicki, della diocesi di Sandomir.
23 Ottobre » Il sig. Mario Caruana (Malta).

NECROLOGIO

9 Settembre 1929. Monsig. Trudone Jans, Vescovo tit. di Roso.
9 Ottobre » Monsig. Antonio M. Pueyo de Val, Vescovo di Pasto.
10 Novembre » Monsig. Giovanni Battista Ricci, Arcivescovo di Ancona e Umana.
18 » » Monsig. Enrico van Wetering, Arcivescovo di Utrecht.

MONITUM.

Omnes - qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis„ Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1929 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est - ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1930 fasciculorum, volumen XXII complectentium, moram patiatur.

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

Sono pregati i nostri abbonati, ai quali scade l'abbonamento col prossimo mese di dicembre 1929, e che vogliono rinnovarlo, di farlo al più presto possibile, affinchè non sia loro ritardata la spedizione dei fascicoli del 1930, anno XXII, volume XXII.

Nel rinnovare il loro abbonamento sono pure pregati di volerci inviare la fascetta con la quale ricevono il fascicolo, ovvero ricopiare i numeri che precedono il nome.

Nos abonnés, dont l'abonnement finit en décembre 1929, et qui désireraient le renouveler, sont priés de le faire au plus-tôt, afin qu'il n'y ait pas de retard dans l'envoi des fascicules de 1930, XXIIe année, volume XXIIe.

Ils sont priés également de vouloir bien, en renouvelant leur abonnement, envoyer la bande sous laquelle ils reçoivent les fascicules, ou recopier les numéros qui précèdent leur nom.

Pro Italia, Lib. 30 — Extra Italiam, *L. it.* 50 —

BIBLIA SACRA

iuxta latinam vulgatam versionem ad codicum fidem, iussu PII PP. XI, cura et studio Monachorum Sancti Benedicti, Commissionis Pontificiae a Pio Pp. X institutae sodalium praeside Aidano Gasquet S. R. E. Cardinale, edita. - Tomus II - LIBROS EXODI ET LEVITICI, ex interpretatione Sancti Hieronymi, cum variis capitulorum seriebus, recensuit D. Henricus Quentin, Monachus Solesmensis.

Vol. in-8° di pp. 486, stampato su carta a mano macchina.

Prezzo (porto compreso) . . . . . L. 200 —

Il volume si vende rilegato ai prezzi seguenti:

a) Dorso ed angoli in pelle nera, titolo in oro . . . . . » 220 —

b) Dorso pergamena bianca con dorature, angoli di pergamena, titolo in oro (rilegatura romana) . . . . . » 225 —

c) La medesima rilegatura romana in tutta pergamena, dorso dorato e titolo in oro . . . . . » 255 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
RELAZIONE sull'insegnamento della Religione nelle Scuole Primarie. Foglio di cm. 50×35. Frontispizio; Prospetto-relazione; Norme per l'ispezione dell'insegnamento religioso nelle Scuole Primarie. - Copie 50	22 —	22 —	—
Copie 100	40 —	40 —	—
LEGGI E DISPOSIZIONI dello Stato della Città del Vaticano. Supplemento agli *Acta Apostolicae Sedis*. Anno I, N. 1. - Legge fondamentale - Legge sulle fonti del diritto - Legge sulla cittadinanza ed il soggiorno - Legge sull'ordinamento amministrativo - Legge sull'ordinamento economico, commerciale e professionale - Legge di pubblica sicurezza - Ordinanza del Governatore della città del Vaticano con la quale si disciplina, in via provvisoria, l'accesso in detta città - Allegati: Stemma ufficiale dello Stato della Città del Vaticano; Bandiera ufficiale; Sigillo ufficiale	0 —	0 —	0 —
Anno I, N. 2. - Ordinanza del Governatore della Città del Vaticano relativa al servizio postale	0,50	0,70	0,75
Anno I, N. 3. - Ordinanza del Governatore della Città del Vaticano relativa al servizio sanitario	0,50	0,70	0,75
Anno I, N. 4. - Ordinanza del Governatore della Città del Vaticano relativa ai servizi telegrafici e telefonici	0,50	0,70	0,75

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

INDICE DEI LIBRI PROIBITI

RIVEDUTO E PUBBLICATO PER ORDINE

DI

S. S. PIO PAPA XI

Nuova edizione. 1929, pp. xxx-564, in-12°.

In Roma L. 10 — In Italia L. 12 — Per l'Estero L. 14,50 —

Legato in tela marrone, titolo oro:

In Roma L. 15 — In Italia L. 17 — Per l'Estero L. 19,50 —

MISSALE ROMANUM

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum. ***Editio quarta post typicam.*** – Romae 1929. – Volumen paginis constans LX-728-[224]-8, charta manufacta. Typis rubris-nigris (cm. 22×31).			
— Solutum	85 —	90 —	110 —
— (A) Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea aliisque ornamentis signatum	135 —	140 —	160 —
— (B) Volumen corio contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea, aliisque ornamentis signatum	160 —	165 —	185 —
— (C) Volumen corio contectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamentis aureis et cruce aurea perbelle signatum	175 —	180 —	200 —
Propria aliarum Dioecesium, si quidem eadem forma foliorum ac Missale nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Missale nostris curis edito absque pretii augmento consuentur.			
Officium et Missae in Nativitate Domini, ***cum cantu,*** iuxta ordinem Breviarii et Missalis Romani. Editio typica Vaticana. – Vol. in-8°, pp. 112, charta optima	5 —	6 —	6,50
Istruzione per servire la Messa privata ad uso dei chierici o laici. Seconda edizione corretta secondo i decreti della S. C. dei Riti, da un prete della Missione, 1929, pp. 36, in-12°	0,70	0,90	1,30
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi pro Clero Saeculari Romano. Anno Domini 1930	3,50	4 —	5 —
Istruzione della S. C. dei Sacramenti in esecuzione dell'articolo 34 del Concordato stipulato l'11 Febbraio 1929 tra la Santa Sede e il Regno d'Italia. – **Istruzioni e Disposizioni della S. C. del Concilio** per l'amministrazione dei beni beneficiari ed ecclesiastici in Italia a norma del diritto canonico e del Concordato tra la Santa Sede e il Regno d'Italia (*Acta Apostolicae Sedis*, 1929, Fascicolo 8)	6 —	6 —	7 —
KATTERBACH B., PELZER A., SILVA-TAROUCA C. **Exempla scripturarum.** Fasc. I. **Codices Latini saec. XIII,** 1929, pp. 34 di testo, tav. 32, legato	12 —	14 —	16,75
Specimina supplicationum ex registris Vaticanis collegit P. Bruno Katterbach O. F. M., archivarius Vaticanus. – Pars I. **Prolegomena et tabulae,** pp. xx, tab. L. – Pars II. **Transcriptiones et annotationes,** pp. 40	80 —	82 —	85 —
M. κριτου του Πατζη Τακουσειτος. Librorum LX Basilicorum summarium. Lib. XIII-XXIII edidit Franciscus Doelger (*Studi e Testi N° 51*), pp. xx-226	40 —	42 —	45 —

Venit Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).